

6. Semmi szükség az ilyenek nem ártott,
Akit Isten házába befogadott,
Bár ínség és nyomorúság közt forgott,
Isten mindent ő javára fordított.
7. Nagy sereggel mindenfelől eljönnek,
Dicsőségről dicsőségre sietnek,
Őt meglátván örülnek az Istennek,
Mert ővele Sionban együtt lesznek.
8. Uram, hallgasd meg az én könyörgésem,
Seregeknek Istene, én kérésem,
Lásd meg, kérlek, az én esedezésem,
Jákobnak Istene, az én beszédem.
9. Úr Isten, csak te vagy a mi oltalmunk,
Zászlónk és a mi nagy erős kővárunk,
A Krisztusért, ki minékünk hadnagyunk,
Szent házadtól ne hagyj messze szakadnunk.
10. Jobb egy nap a te tornácodban laknom,
Hogynem másutt ezer nap mulatoznom,
Házad küszöbét kedvesebbnek tartom,
Mint gonoszok hajlékában vigadnom.
11. Mert miképpen a fényes nap az égen,
Mindeneket világosít nagy szépen:
Te vagy nekünk fényes napunk akképpen,
Oltalom, segítség háborúink ellen.
12. Nem vonja meg tőlünk javát az Isten,
Valakik csak őt tiszteljük nagy híven,
Boldog ember, aki bízik Istenben,
Mindennemű számkivetettségében.
13. Így könyörge Dávid király régenten;
Mikor volna Saultól kergetésben,
Írva vagyon nyolcvannegyedik részben,
Int minket is, hogy bízzunk az Istenben.